

Nádherné pláže ostrova Martinik

Martinik – ostrov nezabudnuteľných prírodných scenérií

Kto by netúžil navštíviť ostrovy Karibského mora, kde bolo v 16. až 19. storočí „eldorádo“ pirátov, kde domorodci boli kanibalmi, kde africkí otroci pracovali v neľudských podmienkach a kde sa odohrávali námorné bitky vtedajších mocností o ich vlastníctvo? Našťastie tie časy už dávno pominuli a príroda prekryla stopy hrôzy. Potomkovia otrokov, otrokárov, vydedencov, rôznych obchodníkov a v súčasnosti aj turisti nažívajú v zhode v lone krásnej prírody, ktorá je v predstavách mnohých turistov rajom na našej planéte. K takýmto patrí aj ostrov Martinik (Martinique), jeden zo skupiny ostrovov Malých Antíl (Lesser Antilles), ktoré sú známe aj pod menom Windwardské ostrovy. Patria k nim aj Svätá Lucia, Dominika, Svätý Vincent, Guadeloupe Grenada, Grenadiny, Svätý Krištof, Navis, Barbados ...

Ostrov Martinik, na ktorom žili karibskí Indiáni a Arawakovia, objavil počas svojej štvrtej plavby do Nového sveta v roku 1502 Krištof Kolumbus. Jeho socha, hľadajúca na more, stojí v prístave Fort de France pripomínajúc túto udalosť.

Ostrov má pretiahnutý tvar zo severu na juh, pričom východné brehy obmýva Atlantický oceán a južné brehy vody Karibského mora. Plocha ostrova je 1 102 km² s najväčšou dĺžkou 80 km, šírkou 39 km a najvyšší bod 1 397 m dosahuje na sopke Mount Pele.

Klíma sa v priebehu roka mení dvakrát. Pokiaľ horúca sezóna začína v máji až júni, dažďové obdobie nastáva v novembri až decembri. Júl až október je poznačený občasnými dažďami a január až apríl je obdobím sucha. V jeseni nie sú zriedkavosťou ani hurikány, ktoré prichádzajú od Afriky a niekedy dosahujú rýchlosť vetra až 150 km/hod.

Obyvateľstvo ostrova zastupujú rasy zo všetkých kontinentov. Stretnete tu potomkov pôvodných Indiánov, tu nazývaných Amerindiáni, potomkov otrokárov z Európy, potomkov otrokov z Afriky, Aziatov z Indie, Číny, zo stredného i ďalekého východu a rôznych miešancov. Oficiálnym jazykom je francúzšti-

na, no každý domorodec rozpráva aj jazykom patoi, resp. creol, ktorý je zmiešaninou francúzštiny, angličtiny, afrických dialektov a jazyka pôvodných Amerindiánov. V súčasnosti žije na ostrove približne 400 000 obyvate-

Kvet „horieho stromu“ z Brazílie

Banánovník

ľov, z ktorých viac ako 100 tisíc žije v hlavnom meste Fort de France. 27 z 34 miest leží na pobreží. Na ekonomike ostrova sa podieľa hlavne pestovanie banánov, cukrovej trstiny, ananásov, výroba rumu, rybolov a hlavne turizmus.

Turisti sem jazdia predovšetkým za prírodnými krásami a nádhernými plážami. Tropická klíma, pôdne podmienky, nadmorská výška a v neposlednom rade aj človek, tu umožnili vznik viacerým typom vegetácie od pôvodných hustých dažďových pralesov, horských saván, suchých tropických lesov až po čiastočne obhospodávané lesy a plantáže s tropickým ovocím. Nespočetné množstvo drevín a rastlín robí z Martiniku botanickú záhradu.

Z rastlín nie je možné si nevšimnúť kvitnúce druhy ibištekov (*Hibiscus* sp.), helikónii (*Heliconia caribea*, *H. pendulata*), bugenvílií (*Bougainvillea specta-*

bilis, *B. glabra*) atď. Päť percent stromov a kríkov je tu endemických a mnohé druhy drevín sem boli zavlečené už pred niekoľkými storočiami z rôznych krajín. Nájde sa tu kávovník z Afriky (*Coffea arabica*), kakaovník z Mexika (*Theobroma cacao*), niekoľko druhov bambusov (*Bambusa vulgaris*, *B. multiplex*) z Indie, palmy z Arábie (*Phoenix dactylifera*), z Afriky (*Elaeis guineensis*), z Filipín (*Adonidia Merrillii*) alebo juky z juhu USA (*Yucca aloifolia*, *Y. filamentosa*, *Y. gloriosa*). Pozornosti turistov istotne neunikne tzv. horiaci strom z Brazílie, ktorého veľké oranžové kvety pripomínajú plameň.

Veľkú diverzitu tu tvoria aj živočíchy, spomedzi ktorých vysoký stupeň ochrany majú endemické druhy plazov z rodu *Anolis* a *Iguana*. Z veľkých voľne žijúcich cicavcov tu nežije veľa druhov. V horských oblastiach možno stretnúť munga (*Mongoose* sp.), ktorého tu vypustili na ničenie hadov, no spôsobil veľké škody aj na vtáctve a drobných zemných cicavcoch. Početne sú zastúpené vtáky, z ktorých asi 80 druhov žije v oblasti vodných biotopov. Zázitkom je pozorovať kolibriky, ktoré pijú nektár z kvetov helikónii.

Kto navštívi Martinik, nenechá si ujsť príležitosť vystúpiť na jeho najvyšší vrchol, ktorým je sopka Mount Pele. Známa sa stala v roku 1902, kedy počas výbuchu zničila niekoľko miest, v ktorých zahynulo viac ako 30 000 obyvateľov. Vďaka priaznivým klimatickým podmienkam je dnes porastená bujnou vegetáciou až po samý vrchol. Navštívte tento krásny ostrov a natrvalo vám zstanú v pamäti západy slnka nad morom.

Jozef Šteffek, Miroslav Rusko
foto: J. Šteffek

Nezabudnuteľné sú západy slnka na pobreží ostrova